

Đại thần nhà ta quá lừa bịp

Chương 1 : Chương 1

Đại thần nhà ta quá lừa bịp.

Tác giả: Tiểu Hải Nhĩ Quá

Chương 1:

“Anh, anh nói xem tại sao phong hiệu trong trò chơi này lại khó nghe như vậy chứ?” Phạm Hiểu Giai nhìn phong hiệu mới đang tỏa sáng ngời ngời mà bi ai vô cùng.

“Anh lại cảm thấy nó vừa vắn tôn lên khí chất ‘độc nhất vô nhị’ của em đó chứ. Còn nữa, nếu không phải anh đem nick tặng cho em chơi thì đợi đến trò chơi này ngừng vận hành em cũng đừng mơ có được phong hiệu cao như vậy.”

Phạm Hiểu Giai liếc anh trai một cái, xoay người che miệng cười trộm, người chơi xếp hạng hai toàn server, trang bị cao cấp nhất, đi bộ cũng có gió thổi ào ào, mặt dù vì là nhân vật nam nên không được vừa ý lắm, nhưng là có thể khiến cho cô lần đầu có cảm giác oai phong như vậy. Chỉ là kỹ thuật PK của cô thật sự không dám khen tặng, cho nên bình thường đều chỉ đứng trong thành khoe khoang một thân trang bị hoa lệ, nếu có người gọi ‘Đại thần’ cứu viện cô liền treo máy giả chết.

“Anh, cái người đứng chặn trước mặt anh kia, anh ta lợi hại lắm sao?” Cô mở bảng xếp hạng, nhìn về phía đệ nhất phong hiệu lấp lánh sắc hồng – Thiên Cực.

“ Nếu không phải là anh chơi chán trò chơi này rồi thì cậu ta bây giờ vẫn là ‘Bất Nhị’ mà thôi.”

‘Bất Nhị’, chính là phong hiệu đang phát sáng trên đầu nhân vật của cô, vốn là anh trai tự dung lương tâm trời dẫy tặng nhân vật này cho cô là chuyện tốt, cô cũng định rủ mấy người bạn tốt cùng chơi game để được dịp khoe khoang, nhưng mà bây giờ làm sao mà vỗ gục xung tên đồng dạng nói ‘ Xem tôi lợi hại không này!’ được. Xếp thứ hai toàn server,

phong hiệu, Bất Nhị! Phạm Hiểu Giai rũ vai xuống, quả thực là hoàn toàn không giống nhau a.... ... Không được, cô nhất định muốn đứng đầu server kia.

Lúc này chỉ thấy áo trắng hơn tuyết, tóc bạch kim bông bênh, ' Thiên Cực' Tiêu Diêu Trảm xẹt qua trước mắt một cái. Vì vậy cô đột nhiên nổi cơn động kinh hiếm thấy, giơ vũ khí lên chặn đường đi của người ta.

Tiểu Lượng Gia(đây là tên nhân vật mà anh trai chơi, vốn tên anh ấy là Phạm Hiểu Lượng. Thật quá tầm thường có phải không?)

Mà Tiêu Diêu Trảm lại không tránh đường cũng không nói gì, rõ ràng là không có phản ứng gì, khiến Phạm Hiểu Giai hơi cảm thấy khinh thường.

[Tiểu Lượng Gia]: Nhìn cái gì chứ? Chưa thấy trai đẹp bao giờ sao? (Nè, là cô cản đường người ta trước mà.)

Phạm Hiểu Giai cho rằng chính mình là một chương ngại vật hết sức oai phong, ai ngờ đối phương đáp trả một cái liền khiến cô muốn đập đầu xuống đất.

[Tiêu Diêu Trảm]: < le lưỡi> <thăng lợi>

Phạm Hiểu Giai ho khan hai tiếng, muốn hỏi anh trai có phải bên kia cũng mới đổi người chơi, nhưng anh trai lại bắt di động đi về phía ban công, nhìn vẻ mặt cười phơ phớt như vậy thì biết ngay là bạn gái gọi tới, cho nên đành tiếp tục múa ' Nhất dương chỉ' trên bàn phím để điều khiển nhân vật, tiếp tục giả danh đại hiệp!

[Tiểu Lượng Gia]: Đừng có đùa với ta, người có gan thì đừng luyện cấp nữa! (Này... Phải nói là ra ngoài đấu tay đôi chứ?)

[Tiêu Diêu Trảm] giương mắt hí lên: Người muốn danh hiệu 'Thiên Cực'?

[Tiểu Lượng Gia]: Cái gì mà gọi là muốn? Ta một tuần rồi không vào trò chơi, phong hiệu này vốn là nên thuộc về ta!

[Tiêu Diêu Trảm]: Ta cũng một tuần rồi không có đăng nhập, người còn

chỗ để đổ thừa sao?

Phạm Hiểu Giai liếc màn hình, anh cũng không vào trò chơi, gạt ai chứ?

[Tiểu Lượng Gia]: Ai có thể chứng minh? ! (L_J)#

[Tiêu Diêu Trâm]: Vậy người cũng lấy cái gì chứng minh? Không phục thì ra ngoài PK.

PK, nói trắng ra là đánh nhau một mất một còn, nhưng mà chút kỹ thuật vụn vặt của cô sao dám tiếp nhận loại khiêu chiến như thế, nhưng mà đứng trước đối thủ ngông cuồng như thế sao có thể lùi bước?!

[Tiểu Lượng Gia]: Tối mai 8 giờ, ta với người ra bờ sông nhỏ ngoài thành quyết một trận tử chiến! < bùng bùng lửa giận >

Nói thật, cô chơi game mạng chưa đến nửa tháng, luyện một nhân vật nữ mới cấp 30 (cấp cao nhất là 180), xa nhất mới đi tới bờ sông nhỏ luyện cấp hoặc tìm một chút vật phẩm, đi xa một chút sẽ dễ lạc đường, hơn nữa càng cách xa thành trì thì quái vật càng nguy hiểm, cô cũng không dám chạy lung tung.

Lúc cực khổ luyện cấp đôi khi cũng gặp anh trai hiền ngang oai hùng đi qua, nhưng mà cái người máu lạnh này nha, chặn những không giúp người trong cơn nước sôi lửa bỏng mà còn một đao chém chết cô em gái nhỏ mềm yếu, sau đó ngửa mặt lên trời phát áo bước đi, mà đồng đội của anh ấy càng tàn khốc vô tình hơn, đập lên thi thể nạn nhân mà đi a.

Mỗi lần như vậy, Phạm Hiểu Giai liền chỉ trời mà thề, anh trai đáng ghét, còn khi dễ cô nữa thì cô không thềm nấu đồ ăn khuya cho anh.

Vậy mà đúng lúc cô đang quyết định thực hiện lời thề thì bạn Phạm Hiểu Lượng thân ái lại nói: Em gái, lấy nhân vật của anh chơi đi.

Phạm Hiểu Giai biết nhân vật của anh trai hết sức trâu bò, thậm chí còn có người chơi ra giá một vạn nhân dân tệ muốn mua lại.

Nói cách khác, cô được lợi lớn rồi, hoan hô! ! (≧▽≦)/

Tiêu Diêu Trảm khẽ mỉm cười, lại gửi một gương mặt < thắng lợi > qua, sau đó một bước lên mây biến mất khỏi tầm mắt Phạm Hiểu Giai .

...

“ Anh! Không cần biết ngày mai anh có hẹn hay là đi học, tóm lại trước tám giờ nhất định phải về nhà đó!” Phạm Hiểu Giai khàn giọng khẩn cầu, Phạm Hiểu Lượng đang hăng say nói chuyện với bạn gái, thấy em gái giống như con thằn lằn bám trên cửa kính gương nanh múa vuốt, mặc dù không nghe rõ vẫn qua loa gạt đầu một cái cho xong.

Phạm Hiểu Giai thấy thế thì khóe mắt thoáng qua một tia sáng chói mắt, kỹ thuật PK của anh trai là đệ nhất thiên hạ, hừ hừ, bạn Tiêu Diêu Trảm thân mến hãy chờ chịu chết đi! (J ^ L)₇
[1] Thì ra đánh nhau là như vậy.

Bảy giờ rưỡi tối, một chuỗi tiếng rống giận dữ bùng nổ trong phòng ngủ

“Anh nói cái gì? Anh bây giờ đi xem phim với bạn gái?! Anh nghe em nói cái đã....”

Tút tut tut, anh trai đã ngắt điện thoại, đẩy Phạm Hiểu Giai đến bước đường cùng.

[Toàn server] [Tiêu Diêu Trảm]: Gọi Tiểu Lượng Lượng, bản thiếu gia đã đến ‘ Tịnh Thủy Khê’, mau mau tới đây chịu chết.

Vừa dứt lời, người chơi đang buôn bán trên kênh [Toàn server] không hẹn mà cùng ngưng giao dịch, người người viết chữ như bay, không khí lập tức dâng cao, náo nhiệt như thể chỉ sợ thiên hạ không đủ loạn.

[Toàn server] [Người Nhìn Không Thấy Ta]: Đi xem náo nhiệt nhớ mua thuốc!

[Toàn server] [Tiểu Kiều Thẹn Thùng]: Tiêu Dao ca ca cố lên ! < trái tim đỏ, hôn gió >

[Toàn server] [Heo Trà Sữa Chính Hiệu]: Ủng hộ lão đại Lượng Gia,

ngồi trên cao không tránh được gió lạnh a! < ôm quyền>

[Toàn server] [Túi Đậu Nành]: Mua thuốc xong rồi, nếu không chưa đến được Tịnh Thủy Khê thì phải treo máy thôi.

[Toàn server] [Lão Nạp Pháp Danh Kinh Thiên Trụ]: Mọi người mau đến Tịnh Thủy Khê vây xem a! Tối nay Trảm Thiếu Gia và Lượng Gia đại chiến ba trăm hiệp!

....

Phạm Hiểu Giai chăm chú theo dõi quần chúng bình luận, trong nháy mắt biến thành ngốc trệ, cô đâu có biết Tịnh Thủy Khê nằm ở chỗ nào đâu.

Phút chốc, rất nhiều người chơi bay vọt ra khỏi thành, nhìn giống như là muốn chạy tới Tịnh Thủy Khê. Phạm Hiểu Giai rướn cổ nhìn theo mấy bóng lưng càng ngày càng nhỏ, nếu cô chạy theo có lẽ sẽ tìm được đến Tịnh Thủy Khê, nhưng mà như vậy có khi nào sẽ bị người ta khinh thường?

Ai, hay là logout đi!

Cô vừa muốn chạy trốn thì một tiểu đệ trong bang hội liền tiến lên đón lại.

[Heo Trà Sữa Chính Hiệu]: Lão đại, sao ngươi còn chưa lên đường?

[Tiểu Lượng Gia]: Khụ khụ, ta đang đổi trang bị, ngươi đi trước đi.

[Heo Trà Sữa Chính Hiệu]: A tốt, vậy huynh đệ dẫn người đi trước giúp ngươi mở đường máu! < thấy chết không sờn>

Không đợi Phạm Hiểu Giai nói NO! Người anh em này đã sử dụng Truyền tống phù rời khỏi thành, Phạm Hiểu Giai bắt đầu phân vân, bây giờ mà bỏ chạy thì có phải quá phúc hậu rồi không? Hơn nữa cô cũng không nghĩ đến hai vị bang chủ hện nhau quyết chiến nhưng lại biến thành một trận bang chiến quy mô lớn, đến lúc đó người chơi của hai bên đánh nhau, nếu thật sự logout thì sẽ bị rớt trang bị, rơi đạo cụ.

Thế này gay go rồi! /(□o□)/~~

[Toàn server] [Tiêu Diêu Trảm]: Tiểu Lượng nhát gan, anh em trong bang của người đã đến hơn phân nửa, người còn chưa tới? < nháy mắt >

Màn hình tràn ngập đủ lời khiêu khích và kêu gọi, Phạm Hiểu Giai đấu tranh tư tưởng chưa tới ba giây, mở bảng xếp hạng ra, kích chuột vào tên của Tiêu Diêu Trảm, do dự một chút rồi mở hộp thoại nói chuyện riêng với anh ta .

[Tiểu Lượng Gia] nói chuyện riêng với [Tiêu Diêu Trảm]: Xin chào ... Ta là em gái của Tiểu Lượng Gia, sao người cứ gọi ta mãi vậy? < đầu đầy dấu chấm hỏi >

[Tiêu Diêu Trảm] trả lời [Tiểu Lượng Gia]: < nhú mày > Em gái? Vậy anh người đâu?

Phạm Hiểu Giai cảm thấy anh cũng dễ nói chuyện, như trút được gánh nặng, cười he he tiếp tục nói dối.

[Tiểu Lượng Gia] trả lời [Tiêu Diêu Trảm]: Anh ấy uống nhiều quá, đang ngủ, bảo ta lên treo máy giúp một chút, người tìm anh ấy sao?

[Tiêu Diêu Trảm] mặt chợt biến sắc: Ai có thể chứng minh người là em gái anh ta ?

[Tiểu Lượng Gia]: Nếu người không tin lời ta thì ...Có thể mở giọng nói.

[Tiêu Diêu Trảm]: Số QQ < nhe răng >

“...” Phạm Hiểu Giai bẹt bẹt miệng, rất không tình nguyện gõ mã số lên, lập tức xuất hiện một cái loa nhỏ hình chim cánh cụt.

Mà cô vừa mới tiếp nhận, bên kia đã trực tiếp mở cuộc gọi, giống như là sợ cô lừa bịp vậy.

Tiêu Diêu Trảm: “ Lên tiếng.”

Trong tai nghe truyền đến âm thanh lo lắng kì lạ, mẹ ơi, anh ta lại dùng giọng nói tự động có sẵn trên QQ sao?!

Phạm Hiểu Giai không tự chủ rút bả vai xuống: “Chi...”

Tiêu Diêu Trảm: “Nói thêm mấy câu đi, vẫn chưa nghe ra là nam hay nữ.”

Thật a, tôi cũng không nghe ra anh là người hay là quỷ đây.

Phạm Hiểu Giai vốn định nói “Tôi là em gái anh ấy”, nhưng mà bởi vì khẩn trương quá nên nói nhầm thành: “Tôi là em gái anh....”

Tiêu Diêu Trảm ho nhẹ một tiếng: “Em gái không cần khẩn trương, tôi không phải người xấu.”

“...” Phạm Hiểu Giai còn chưa phát hiện chính mình đã ngồi co rút trên ghế, xung quanh cô là không gian thoáng đãng sáng lạng, nhưng mà trong lòng lại một mảnh u tối, ba mẹ đi du lịch, anh trai thì không có ở nhà, làm người không nơi nương tựa như cô thật là bi thảm quá.

Tiêu Diêu Trảm: “Chuyện là như vậy, tôi trai em hẹn anh tử thí, cho nên...”

Phạm Hiểu Giai: “Anh nói bậy! Rõ ràng hẹn tối nay 8 giờ đánh tay đôi mà.”

A, tiêu rồi, kích động, bại lộ!

Đang lúc cô không biết làm sao thì Tiêu Diêu Trảm lại giống như cũng không phát hiện có chuyện gì không đúng, xuy cười một tiếng: “Tốt, coi như là một chọi một, vậy cũng là anh trai em lỡ hẹn, không phải sao?”

“Khoan...Cũng không phải là thắng nhà thắng đất, không đến thì... Hẹn lại hôm khác chứ sao.”

Tiêu Diêu Trảm: “Nói không giữ lời sẽ bị người khác nhạo báng, bây giờ hay rồi, nhưng mà xem em nói chuyện âm thanh để nghe như vậy, tôi phá lệ giúp kẻ thù truyền kiếp này một lần cũng được, em tới Tịnh Thủy

Khê đi, em vừa đến tôi sẽ giả vờ bị mất NET.”

“Hừ, anh tưởng tôi dễ gạt lắm sao, anh định mượn cơ hội hủy danh dự của anh trai tôi đúng không?”

Tiêu Diêu Trảm thở nhẹ: “ Không tin thì thôi, anh lập tức đi tuyên bố Tiểu Lượng Lượng lâm trận bỏ chạy.”

Nói xong, trong tai nghe truyền đến tiếng gõ bàn phím, Phạm Hiểu Giai mới lên làm đại thần chưa lâu, thật sự không muốn làm cho nhân vật của anh trai bị bôi đen danh dự, vì vậy cô nhanh lên tiếng ngăn lại.

Tiêu Diêu Trảm: “Thế nào?”

Phạm Hiểu Giai: “ Tôi tin anh, người đứng đầu server tuyệt đối không phải loại hèn hạ vô sỉ hạ lưu nguy quân tử, tôi đi tìm anh, chờ.”

Mà chờ một cái, lại khiến cho Tiêu Diêu Trảm chờ đến hơn mười phút.

Tiêu Diêu Trảm: “ Em đang làm cái gì vậy?”

Phạm Hiểu Giai vừa liếc nhìn bản đồ bên góc phải màn hình, vừa lau mồ hôi hột: “ Lập tức đến, tôi đang chạy.”

Tiêu Diêu Trảm: “ Chạy? Người chơi qua cấp 170 phải có kỹ năng Thuấn Di, em chẳng nhẽ không biết?”

Phạm Hiểu Giai mặt ngốc ra, nhanh chóng mở thanh kỹ năng ra, nó nó nó... Quả nhiên có mục gọi là -- Thuấn Di liệt biểu gì đó, mà nơi được gọi là Tịnh Thủy Khê cũng sáng loáng ngay trang đầu~~~

Đáng chết, mau dẫn đường a! /(□o□)/~~

Phạm Hiểu Giai : “ Anh! Không được cười tôi!”

Tiêu Diêu Trảm tận lực kiềm chế, thâm trầm đáp một tiếng.

Phạm Hiểu Giai trong lòng bất mãn, chất vấn: “ Thật ra thì hôm qua tôi trong lúc vô tình nhìn thấy anh trai hẹn anh ở bờ sông nhỏ ngoài thành

mà, sao lại đổi địa điểm rồi?”

Tiêu Diêu Trảm: “ Bờ sông nhỏ? Tịnh Thủy Khê chính là bờ sông, Đệ Nhị thiên hạ Tiểu Lượng Gia sẽ không mất phẩm giá đến nỗi hẹn quyết chiến ở bên kênh đào ngoài thành chứ, hướng chi chỗ đó là chỗ người mới đi nhật đồ phế thải mà.”

Phạm Hiểu Giai tự ái, chịu nhục chạy đến bên Tịnh Thủy Khê, Tiêu Diêu Trảm quả nhiên nói là làm, vừa thấy cô xuất hiện thì liền biến mất. Cả đám người chơi thấy thành phần nòng cốt đột nhiên mất NET thì lập tức biến thành một mảnh hỗn loạn.

Tiêu Diêu Trảm: “ Tôi đi ngủ đây.”

Phạm Hiểu Giai: “Đợi chút. Anh đi rồi, vậy tôi có thể đi về được chưa?”

Tiêu Diêu Trảm: “Tùy em, ở đó kêu gào vài câu, hoặc đợi một lúc rồi đi cũng được, ngày mai tôi phải đi học, ngủ ngon.”

Dứt lời, bên kia gửi qua biểu tượng tạm biệt rồi ngắt kết nối.

Thấy đối phương logout, Phạm Hiểu Giai lập tức lộ ra bộ mặt tiểu nhân đắc chí, đây là chính anh bảo tôi mẫn a, chụp màn hình lại làm chứng, hắc hắc.

[Toàn server] [Tiểu Lượng Gia]: Tiêu Diêu Trảm người hèn nhất! Lãng ra đây ứng chiến cho lão tử!

[Toàn server] [Tiểu Lượng Gia]: Ta vừa mới tới thì người liền mất NET? Trên thế giới này làm gì có chuyện trùng hợp như vậy! Ai mà tin chứ, dù sao ta không tin, người là tiểu quỷ nhất gan, đồ con rệp! < khi dễ>

Quân uy đại chấn, người chơi trong Lượng Gia bang nhiệt tình ủng hộ, tiếp lời khinh miệt. Vì vậy, bởi vì chút sai lầm này mà kéo đến việc người chơi trong hai bang hội lớn quay ra chửi mắng ẩu đả suốt một đêm, dẫn đến thương vong vô số.

Chỉ là, Phạm Hiểu Giai đang cuốn chần nằm mộng ở nhà không thể nào tưởng tượng ra tình cảnh như vậy, cũng không biết tình cảnh tiêu điều

sau cơn đại bạo loạn này sẽ khiến Tiêu Diêu Trảm cảm mười đại chiến kỳ lên lên bảng khiêu chiến.

Quy tắc cảm cờ như sau: Tiêu Diêu Trảm đuổi giết Tiểu Lượng Gia, mỗi lần Tiểu Lượng Gia bị giết sẽ có một chiến kỳ biến mất, tin tử trận của Tiểu Lượng Gia sẽ được đăng lên nơi dễ thấy nhất trên bảng vàng. Ngược lại, nếu Tiêu Diêu Trảm bị Tiểu Lượng Gia đánh ngã thì anh sẽ mất một số lớn kinh nghiệm.

---- Tiểu Lượng Gia, còn là đàn ông thì đừng có trốn!

LINK Truyện:

Đại thần nhà ta quá lừa bịp <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/dai-than-nha-ta-qua-lua-bip-3719598.html>

LINK Chương này:

Chương 1

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/dai-than-nha-ta-qua-lua-bip-3719598/chuong-1.html>